

pa svojo kuro, ta jej snese 3 jajca, koliko jajc imaš Mojeika: tri na dvanajst je 15, koliko jajc tedaj imaš.

Tako stopa učitelj počasi od desetke do desetke. Ko je učence do dvajset že dobro naučil, jih jame učiti do trideset, ravno tako, kakor do dvajset. Naredi na deski edno visoko lestvico s 20 špreklami, alj pa, če ta prostora nima, dve zraven eden druge stoječe tako, da vsaka po deset šprekel ima. Začne s enojko: edno na dvajset je . . . edno na edendvajset . . . edno na devet in dvajset je trideset. Po tem s dvojko, trojko . . . desetko. Po tem načinu uči tridesetke, štiridesetke . . . devetdesetke do stotke.

Pri tem nauku mora pa to vsigdar pred očmi imeti:

- a) da otroci vsako število na deski rasti vidijo;
- b) da štejejo gor in dol narprej po temeljnih in potem tudi po redovnih številnicah;
- c) da tudi poskušajo preskakljaje šteti, vendar to ni tukaj tako imenitno več, kakor pri prvi desetki, in slednič
- d) da učenci primerne naloge dobivajo, to še le ves nauk oživi in kratkočasen naredi.

Narodski običaji v Železnikah.

V. Sveti Gregor.

Na predvečer sv. Gregorja o zdrave Marii napravijo fantje na malo diljco nekoliko smole, jo ražgejo ter jo na vodo postavijo, da goreča odplava. To je slika pregovora: „Sveti Gregor luč v vodo verže“, ker od zdaj do sv. Mihela čevljarji, krojači in muškre, ki po šterah šivat hodijo, ne šivajo več pri luči, ampak le pri dnevni svitlobi od jutra do večera. Svetega Gregorja štejejo v naših krajih za prvi pomladanski dan. Ljuba pomlad! kdo se pač tebe ne veseli, saj si nam oznanovavka novega boljšega življenja. Divji in merzli viharji zime potihnejo, zemlja odloži svoj beli plajšeč ter se obleče z novim zelenim oblačilom, okinčanim z raznimi cveticami. Tički žvergolijo v zgodnih jutrih že svoje pesmice in z tem hvalijo Boga, ki jih je rešil hude merzle zime, z eno besedo: vse se veseli prijetnega pomladanskega časa.

Pri nas mladina od nekdanj sv. Gregorja dan obhaja z posebno veselico, ker se napravijo mali fantiči od 5 do 10 let kakor soldatje. Že dolgo poprej naprosijo katerega odraslega, da jim lističe (cegelce) naredi, in vsacemu na listič zapiše, al bo prostak, al koporal al oficir i. t. d. Tudi si vsak preskerbi svojo papirnato soldaško kapo in jermene, svojo puško, sabljo in sulico (se ve, leseno) včasih zveržejo tudi malo krajcarčkov skupaj, da si boben kupijo. Tako z vsim potrebnim preskerbljeni se snidejo ta dan vsi oboroženi skupaj, in kdor se nar bolj umeten šteje, jih napeljuje. Marširajo zdaj večkrat po tergu gor in dol, se pred hišami premožniših ustavijo in se „muštrajo“. Ljudje male žolnirčike radi gledajo, in se jim tudi večkrat smeja, ker je skoraj vsaki drugač napravljen. Nekteri si tudi z črnilom berke naredo, da so bolj junaški viditi. Posebno milo pogledujejo soldatike male dekletice, in z oči se jim serčna žalost sveti, da tudi one niso tako srečne, se te veselice vdeležiti. Ko tako večkrat po tergu gor in dol marširajo, koračijo poslednič na hrib „snegovnik“, tu skakljajo po zeleni livadi in igrajo razne igre, tudi se še muštrajo, potem se v dve versti vstopijo in se vojskujejo. Nar rajši poiščejo kak griček, polovica se jih gor vstopi in brani, polovica pa jih napada. Prav umetno se nekateri branijo, vendar mu že pride nasprotnik za herbet, in ga z besedami: „moj je grad“ z grička sune. — Popoldan pridejo iz „Snegovnika“ nazaj, potem pa navadno napravijo: „Tičjo ohcet“. Vsako otroče si sprosi od svoje matere al malo mesa, kako jajce, malo moke, špeha al masla, tudi kaki krajcar. To vse nesejo kaki dobroserčni ženski, ki jim potem iz tih reči pripravi, kolikor mogoče, narboljših jedil. Fletno je viditi rudečolične otročiče krog mize sedeti, ki dobrim jedilom jako prigovarjajo. Med tako veselo in nedolžno družbico stopivši pač človek poterditi mora resnične besede:

„O blažene leta nedolžnih otrok

Vi imate veselje brez težkih nadlog“!

Mladi Jakec.

Jakec, sin nekega najemnika, je bil u majhni bajti rojen, in je v vsem, kar je delal ali govoril, pokazal, da je odkritoserčen